

Amelandia-Geel Wit dd 30-7-1972

Voor naar schatting zo'n 650 toeschouwers speelden Amelandia en Geel Wit hun eerste van de twee wedstrijden om de Ameland-cup. Deze beker, beschikbaar gesteld door het gemeentebestuur van Ameland, zal nu de twee Amelander ploegen niet meer in dezelfde klasse uitkomen, ieder jaar in twee wedstrijden worden verspeeld.

Het werd in Hollum een aantrekkelijke wedstrijd, waarin Amelandia gedurende het grootste deel van de wedstrijd een veldoverwicht had, maar Geel Wit vooral door aanvoerder Theo Metz aanzienlijk gevaarlijker was.

Door twee grove blunders in de nerveuze achterhoede van Geel Wit kon Amelandia al snel een voorsprong nemen. Eerst was het een te zachte terugspeelbal van Barend Kooiker waar Jeen Stoker als de kippen bij was om 1-0 te laten aantekenen.

Nog geen tien minuten later liet doelman Willem de Jong een voorzet van Theo IJnsen los waardoor Jan Grobbe geen moeite had om er 2-0 van te maken. Langzamerhand luwde de aanvalsdrijf van Amelandia en zo kon Geel Wit 't laatste kwartier tot de rust wat meer aan aanvallen gaan denken. Theo Metz was dicht bij een doelpunt toen hij alleen voor doelman Jan van der Pruik verscheen, maar door een goede reactie wist deze erger te voorkomen. Toch slaagden de bezoekers er in de achterstand te verkleinen. Een directe vrije trap van Theo Metz betekende 2-1 en hoewel de grensrechter buitenspel aangaf voor twee Geel Wit-aanvallers kende de niet al te sterk leidende scheidsrechter Tj. Visser het doelpunt toe.

Hoewel iedereen verwachtte dat Geel Wit na de thee uit een ander vaatje zou tappen, wist de thuisclub het spel in handen te houden. Toch was 't Geel Wit dat na twintig minuten spelen scoorde. Met een werkelijk schitterend schot van ongeveer 20 meter passeerde Jan de Jong de Amelandia-keeper: 2-2.

Onmiddellijk hierna scoorde Amelandia weer. Een slechte uittrap van Geel Wit bereikte Piet IJnsen die via de handen van Willem de Jong 3-2 aantekende.

Ondanks heftig appèl van Geel Wit en de grensrechter bracht de scheidsrechter de bal naar de middenstip. Het appèl van de grensrechter hield in dat Piet IJnsen de bal binnen het 16-metergebied zou hebben opgepikt, waardoor het doelpunt ongeldig zou zijn en de doeltrap overgenomen diende te worden. Even leek het erop dat Geel Wit het veld zou verlaten. De grensrechter wierp de vlag voor de voeten van de scheidsrechter. Misschien sloeg de schrik de heer Visser om het hart. Met de bal liep hij terug naar het doel, waar hij na veel gepraat een scheidsrechtersbal gaf. De stand bleef 2-2!

Fel bleef Amelandia het laatste kwartier aanvallen en in de achterhoede van Geel Wit ontstond voor het eerst enige paniek. Enkele hoekschoppen werden weggegeven waarbij gevaarlijke situaties ontstonden. Vlak voor tijd was de thuisclub nog heel dicht bij een derde doelpunt. Jeen Stoker brak alleen door, speelde de bal over de doelman heen, maar de paal stond de toch wel verdiende overwinning in de weg. Zo bracht het slot van de wedstrijd het publiek veel sensatie terwijl Geel Wit door het gelijkspel misschien iets meer kreeg dan het verdiende.

Volgende week wordt in Nes de return gespeeld, waarbij Geel Wit de beste kansen op de „Cup” heeft.